

- de skal være nemme at håndtere for borgere og virksomheder,
- og skal sikre, at de instanser der har udgifterne også får del i indtægterne.

For at fastholde det politiske fokus på barrierearbejdet blev det på mødet endvidere besluttet at afholde et møde i maj mellem de to øresundsministre. Endelig var den danske og svenske regering enig om at evaluere den hidtidige informationsindsats i Øresundsregionen.

Økonomi- og erhvervsministeren vedstår disse aftaler, som er indgået med den svenske regering. Økonomi- og Erhvervsministeriet arbejder sammen med det svenske Utrikesdepartement på at forberede maj-mødet, som forventes at have fokus på tre nye barrieroområder: trafik, sundhed og uddannelse. Derudover vil der blive gjort status for initiativerne på skatte-, arbejdsmarkeds- og socialområderne for at vurdere, om løsningsforslagene har virket, og hvorvidt der er behov for yderligere tiltag.

Endelig vil ministrene på mødet drøfte strategien i forhold til de kommende års informationsstrategi over for borgere og pendlere i Øresundsregionen.

Status for forhandlingsforløbet om beskatningsmodel
Fra dansk side er der siden minister mødet blevet arbejdet aktivt for at opstille en løsningsmodel, der lever op til ovenstående principper.

Skatteministeren mødtes den 10. december 2001 med den svenske ambassadør i København, hvor der bl.a. blev drøftet Øresundsintegration. Efterfølgende sendte skatteministeren den 18. december 2001 et brev til den svenske finansminister Bosse Ringholm.

Skatteministeren skrev indledningsvis, at der som udgangspunkt er to mulige modeller for beskatning af grænsependlere over Øresund: beskatning i arbejdsstaten med revenue sharing (dansk udgangspunkt) og beskatning i bopælsstaten med ret for arbejdsstaten til at indeholde en kildeskat (svensk udgangspunkt).

Skatteministeren udtrykte, at han er overbevist om, at størstedelen af de ulemper, som eksisterer vedrørende beskatning i arbejdsstaten, kan løses via bilaterale aftaler og intern lovgivning i vores lande. Det drejer sig eksempelvis om fradrag for indbetalinger til pensionsordninger i bopælsstaten og skift af beskatningsstat ved tjenesterejser og hjemmearbejde. Endvidere vil kommunernes finansieringsproblemer også kunne løses via revenue sharing. Det næste væsentlige problem, der ikke kan løses for så vidt

angår arbejdsstatsbeskatning, er, at grænsependlerne over Øresund skal indgive to selvangivelser.

Fra dansk side er man – uden dermed at have givet nogen former for politisk tilsagn – villig til at diskutere en model med *neutral* bopælsbeskatning. Det er dog centralt, at den beskatningsordning, som der findes frem til, hverken skaber forvriddinger mellem pendlerne, der pendler i hver sin retning, eller skaber forvriddinger mellem pendlere og skatteydere, der bor og arbejder i samme land. Den bopælslandsbeskatningsmodel, som eksisterede før 1997, vil medføre sådanne forvriddinger.

Forenklet kan det siges, at den svenske bosatte grænsependler vil blive tilgodeset ved kun at skulle betale lave danske sociale bidrag og svensk skat. Den dansk bosatte grænsependler vil derimod blive diskrimineret, idet de skal betale relativt høje danske skatter af en relativt lav svensk løn som følge af, at den svenske arbejdsgiver skal betale svenske arbejdsgiverafgifter. Disse forvriddinger er efter regeringens opfattelse uacceptable.

Udover kontakten på ministerniveau har der været kontakt på embedsmandsniveau, hvor der har været en konstruktiv dialog. Der forhandles fortsat mellem de to regeringer og fra dansk side ud fra et ønske om hurtigt at nå frem til en aftale, der lever op til de tre principper.

Status for relaterede barrierer

En aftale med Sverige om beskatningen i Øresundsregionen bør også løse de konkrete integrationsbarrierer, der findes i regionen. De to væsentligste er:

Det administrative besvær, der opstår, når eksempelvis en dansk bosat med arbejde på kontoret i Malmø sendes på tjenesterejse til tredjelande eller for den sags skyld Danmark, bør fjernes. Ved arbejde uden for Sverige skifter beskatningsretten fra Sverige til Danmark, med den virkning, at den svenske forskudsskat aldrig vil komme til at passe, lige som der skal indbetales dansk B-skat. Dette problem kan efter dansk opfattelse løses. Løsning kan være, at beskatningsretten til hele lønnen fastholdes hos arbejdsgiverlandet, såfremt arbejde udenfor arbejdsgiverlandet kun sker i uvæsentligt omfang.

Et andet problem er, at pendlere, der bor i det ene land og arbejder i det andet, ikke får fradrag for deres indskud på pensionsordninger i bopælslandet. Der kan efter Skatteministeriets opfattelse laves en bilateral aftale, som kan løse